

Spørgsmål 5:

For hvert enkelt land ønskes en redegørelse for, hvorledes menneskerettighederne overholdes.

Svar:

Der kan gives følgende redegørelse for den aktuelle menneskerettighedssituation i de 6 lande:

Angola

Ved landets første flerpartivalg i september 1992 accepterede den tabende part, oprørsbevægelsen UNITA, ikke resultatet, og borgerkrigen blussede atter op. FN indførte derfor i september 1993 våben- og olieembargo mod UNITA. På trods af indgåelsen af en fredsaftale i november 1994 fortsætter kamphandlingerne i begrænset omfang. Gennemførelse af fredsaftalen går langsommere end planlagt, og igangsættelse af FN's fredsbevarende operation UNAVEM III forsinkes i UNITA-kontrollerede områder.

Under de herskende kaotiske forhold må det erkendes, at basale menneskerettigheder i vidt omfang ikke respekteres i Angola. Overtrædelser begås både af regerings- og af UNITA-styrker og må i første række tilskrives den reelle borgerkrigstilstand samt regeringens og UNITA's manglende evne eller vilje til at skride ind over for overtrædelserne.

Der er sket visse forbedringer i menneskerettighedssituationen i de regeringskontrollerede områder. Ytringsfriheden er forbedret i form af en mere åben og kritisk presse, men der er dog fortsat tale om selvensur i et vist omfang. Der findes ikke egentlige politiske fanger, og Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC) har fået adgang til at besøge alle fængslerne. Røde Kors har trods støtte fra regeringen ikke kunnet redegøre for et betydeligt antal forsvundne UNITA-medlemmer – angiveligt p.g.a. obstruktion fra UNITA.

Ud over de brud på menneskerettighederne, som må tilskrives borgerkrigen, plages Angola af voldsom korruption bl.a. inden for politiet. Retsvæsenet magter ikke at opfylde borgernes basale rettigheder – f.eks. reglerne for anholdelse og rettergang – ligesom forholdene i landets fængsler er under al kritik. Disse forhold må tilskrives en svag forvaltning, et dårligt udbygget retsvæsen og et generelt dårligt organiseret civilsamfund.

Danmark udsender på anmodning fra FN's generalsekretær en menneskerettighedsobservatør som led i UNAVEM III.

Bolivia

Bolivia har siden uafhængigheden i 1825 været præget af ustabile politiske tilstande med vekslende militære og civile regeringer. I henhold til forfatningen af 1967 er Bolivia en demokratisk republik, og præsidenten er tillagt den udøvende magt. Siden 1982 har Bolivia haft civilt styre.

Den nuværende præsident, Gonzalo Sanchez de Lozada, der blev valgt i 1993, har indledt en total omlægning af administrationens struktur i form af en gennemgribende decentralisering og inddragelse af lokale myndigheder og borgere.

Præsident Lozada har fortsat den igangværende økonomiske politik med vægt på sanering af statens udgifter, herunder afhændelse af statsforetagender, forhøjelse af skatterne og rettedesættelse med henblik på finansiering af sociale udgifter. Inflationen er bragt under kontrol; den ventes at blive under 8 pct. i 1995.

Krænkelser af menneskerettighederne var almindelige under Bolivias mange militærregeringer – tilbageholdelse af samvittighedsfanger, tortur, forsvindinger og henrettelser uden dom. Den ny regering har udvist vilje til at respektere menneskerettighederne og har taget skridt til at opklare fortidens hændelser. Opklaringsarbejdet skrider kun langsomt frem, men må forventes at føre til et retsopgør. Regeringen bestræber sig på at tilgodese den indianske befolkning, som traditionelt har været udsat for grove menneskerettighedskrænkelser.

Mulighederne for dansk støtte til fremme af respekt for menneskerettighederne og styrkelse af demokratiske organisationer bliver undersøgt i forbindelse med opbygningen af det danske bistandsprogram i Bolivia.

Egypten

Egypten er efter forfatningen af 1971, senest ændret i 1980, en socialistisk demokratisk republik. Magten er koncentreret hos præsidenten (Hosni Mubarak), der i 1993 blev genvalgt til en tredje 6-årig valgperiode. Den lovgivende magt et et to-kammersystem, Folkeforsamlingen og et rådgivende Shura-råd. Det rege-